

DOMIN SVET

LETNIK 39. V LJUBLJANI 15. AVGUSTA 1926. ŠTEVILKA 6.

IVAN GROHAR: SV. CIRIL IN METOD.

OSMERO PESMI.

(Idila.)

IVAN PREGELJ.

7. Vesela ekloga.

FVnesta VisV InCepIt ReDeMptoris No-
strI ProCessio. Locopoli, die 3. Mar-
tij.« Oče gvardijan Agatangelus je
odložil pero in stopil k oknu, ki je bilo od-
prto na samostanski vrt. Vonj mlade zemlje
in prvih vijolic je puhtel kvišku, izza samo-
stanskega vrta pa je zaudarjalo zoprno po

olju in barvah. Tam zadaj je bila namreč
pristava loškega meščana Kosena. Bratov-
ščina presvetega Telesa Kristusovega jo je
bila porabila za delavnico. Že nekaj dni so
se tu trudili vsi domači mizarji, podobarji
in slikarji, da pripravijo potrebno orodje za
slovesni obhod na veliki petek. Izmed očetov
kapucinov, ki so prevzeli pokroviteljstvo pri
tej procesiji, je bil določil oče provincijal
za reditelja očeta Serafina. Bratovščina mu
je izplačala za ta trud po navadi devet goldi-
narjev za tobak, oče gvardijan Agatangelus
ga je oprostil za ves postni čas matutina in
kora. Oče Serafin se sicer te samostanske
olajšave ni poslužil. Verjel je, da njegovo
deto pri procesiji ni težje mimo onega, ki ga
je predstojništvo naložilo očetu gvardijanu,
ki naj bi vestno sestavil poročilo, kako, kje,
kdaj in s kolikim uspehom se je pripravil,
izvršil in dopolnil pobožni obhod.

»Funesta visu incept Redemptoris nostri
processio,« je ponovil oče Agatangelus na
glas, kar je bil pravkar zapisal. Kakor da
zbira besede, je nato strmel skozi okno.
Obrvi nad očmi so se mu sršile, ni bil dobre
volje.

»Sitnosti,« je zamrmral, »pa le čemu! Za
božjo čast seveda! Za burko pač in je res,
da bi se sam gospod Kristus smejeti moral,
če bi prišel poslušat, kako bodo pačili po
loško in žabniško Njegovo sveto besedo.«

Očetu Agatangelu loška govorica ni bila
nevšečna, saj ga je živo opominjala njegove
lastne, ki je bila tolminska. Tudi pobožni
obhod meščanske bratovščine mu je bil prav
tako pri srcu kakor vsem drugim očetom v
samostanu. Sitno mu je bilo le to, da je
provincijal zahteval natančnega poročila:
»Kako, kje, kdaj in s kolikim duševnim in
blagovnim uspehom?«

»Sitnosti,« je zamrmral redovnik še en-
krat, potem pa mu je ugasnila v lepem
moškem obličju nejevolja in se je odločno
obrnil nazaj k mizi in začel pisati. Zapisal
je, kako so se zglasili pri njem v ponedeljek
po prvi postni nedelji trije Ločani, kot od-
borniki bratovščine presvetega Telesa in
želeli, da bi kakor doslej častiti očetje kapu-